

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 141/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Z. Č., N., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom o jej žalobnom návrhu podanom 2. apríla 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. Č. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2008 doručená sťažnosť Zdenky Čavajdovej, Nesluša 1009 (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom o jej žalobnom návrhu podanom 2. apríla 2007.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa žalobným návrhom podaným okresnému súdu 2. apríla 2007 domáhala určenia neplatnosti notárskej zápisnice, ktorou bolo osvedčené nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam odporcami. Konanie okresného súdu bolo vedené pod sp. zn. 10 C 35/2007. Vec bola prípisom okresného súdu z 25. mája 2007 postúpená Okresnému súdu Žilina ako miestne príslušnému súdu a spis mu bol doručený až po vybavení sťažností sťažovateľky 3. augusta 2007.

V období, keď konanie o návrhu sťažovateľky bolo vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 35/2007 (od 2. apríla 2007 až do 3. augusta 2007), sťažovateľka podala okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní z 31. mája 2007, ktorú okresný súd vybavil prípisom zo 6. júna 2007 ako nedôvodnú. Ďalšiu sťažnosť z 1. júna 2007 podala sťažovateľka okresnému súdu z dôvodu postúpenia veci Okresnému súdu Žilina, ktorú okresný súd vybavil oznámením z 13. júla 2007 o dôvodoch postúpenia veci a miestnej príslušnosti Okresného súdu Žilina. Sťažnosťou zo 17. júla 2007 podanou Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) namietala sťažovateľka nevybavenie, resp. nesprávne vybavenie jej predchádzajúcich sťažností okresným súdom. Túto sťažnosť vybavil krajský súd prípisom zo 17. augusta 2007.

Okresný súd Žilina po postúpení veci a doručení spisu od 3. augusta 2007 viedol konanie o návrhu sťažovateľky pod sp. zn. 27 C 369/2007 a uznesením z 15. augusta 2007 vyzval sťažovateľku na odstránenie väd jej podania označeného ako žalobný návrh. Po vybavení ďalších sťažností sťažovateľky bola vec Okresným súdom Žilina 13. septembra 2007 postúpená späť okresnému súdu ako miestne príslušnému súdu.

V období, keď konanie o návrhu sťažovateľky bolo vedené Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 27 C 369/2007 (od 3. augusta 2007 až do 13. septembra 2007), sťažovateľka podala 17. augusta 2007 sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Žilina z 15. augusta 2007 a svoj návrh doplnila podaním z 20. augusta 2007. Zároveň podala sťažnosť z 20. augusta 2007 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý prípisom zo 4. septembra sťažnosť postúpil na vybavenie Okresnému súdu Žilina a na posúdenie, či je možné považovať ju za námietku voči miestnej príslušnosti. Okresný súd Žilina odpovedal sťažovateľke na jej

sťažnosti prípisom z 10. septembra 2007, v ktorom jej oznámil, že bude skúmať otázku svojej miestnej príslušnosti.

Okresný súd po postúpení veci z Okresného súdu Žilina 13. septembra 2007 viedol konanie o návrhu sťažovateľky pod novou sp. zn. 6 C 115/2007. Dňa 5. novembra 2007 podala sťažovateľka okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú okresný súd vybavil prípisom z 13. novembra 2007. Okresný súd 27. novembra 2007 oznámil krajskému súdu svoj nesúhlas s postúpením veci z Okresného súdu Žilina a predložil mu spis za účelom rozhodnutia o miestnej príslušnosti.

V období, keď sa spis o konaní o žalobnom návrhu sťažovateľky nachádzal na krajskom súde (od 27. novembra 2007 do 31. januára 2008), sťažovateľka podala okresnému súdu ďalšiu sťažnosť na prieťahy v konaní (7. januára 2008), ktorú okresný súd vybavil oznámením z 10. januára 2007, že spis sa nachádza na krajskom súde.

Krajský súd uznesením sp. zn. 7 NcC 97/2007 z 31. januára 2008 rozhodol, že nesúhlas okresného súdu s postúpením veci z Okresného súdu Žilina je dôvodný, a ako miestne príslušný súd na konanie o žalobnom návrhu sťažovateľky určil Okresný súd Žilina.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu a uviedla: „*Okresný súd Čadca sa neustále vyhýba vo veci konať a... moju vec postupuje na Okresný súd do Žiliny a spätne Okresný súd Žilina na Okresný súd do Čadce. O tejto miestnej príslušnosti bol z mojej strany vyrozumený sťažnosťou aj Krajský súd v Žiline, ale nič sa v náprave určenia miestnej príslušnosti neurobilo. Konajú sa len účelové prieťahy, kto v tomto mojom podanom návrhu bude konať. Mám za to, že v danej veci ma konať Okresný súd v Čadci a nie ho postupovať pre miestnu príslušnosť na OS do Žiliny... Pokiaľ by OS Čadca nerobil tieto obštrukcie a vo veci riadne konal, už mohlo byť v danej veci rozhodnuté... v danej veci vidím účelové prieťahy v konaní na Okresnom súde v Čadci, kde žiadam a prosím o zjednanie nápravy na Ústavnom súde Slovenskej republiky, aby v danej veci už konečne začal konať Okresný súd Čadca.*“

Sťažovateľka navrhla ústavnému súdu, aby „vyhotovil nález, v ktorom zaviaže Okresný súd v Čadci, aby nespôsobil ďalej prietahy, ale vo veci riadne konal... Taktiež, aby vytkol KS Žilina, že mohol v prietahoch zabrániť a určiť, aby v danej veci OS Čadca konal...

vyniesol porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Okresným súdom Čadca, kde zaviaže v náleze, aby OS Čadca konal.

Za konanie prietahov zo strany OS Čadca a čiastočne spôsobené aj KS Žilina, priznal finančné zadosťučinenie sumou 100.000.- Sk. “

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu

a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádzal ústavný súd zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie právnej neistoty (III. ÚS 61/98). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravenému v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd poskytuje len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte mohlo dochádzať a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte mohla trvať (napr. *mutatis mutandis* II. ÚS 387/06).

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom o jej žalobnom návrhu podanom 2. apríla 2007.

Konanie o žalobnom návrhu sťažovateľky pôvodne začalo na okresnom súde (pod sp. zn. 10 C 35/2007), ktorý vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť a vec postúpil Okresnému súdu Žilina. Okresný súd Žilina po tom, ako začal vo veci konať (pod sp. zn. 27 C 369/2007), vyzval sťažovateľku na odstránenie väd jej návrhu, z dôvodu svojej miestnej nepríslušnosti postúpil vec späť okresnému súdu (konanie vedené pod sp. zn. 6 C 115/2007). Vec sťažovateľky bola krajskému súdu predložená okresným súdom 27. novembra 2007. Krajský súd uznesením z 31. januára 2008 potvrdil dôvodnosť nesúhlasu okresného súdu s postúpením veci Okresným súdom Žilina a ako miestne príslušný súd na prerokovanie veci sťažovateľky určil Okresný súd Žilina.

Zo sťažnosti, ako aj z predložených príloh vyplýva, že v čase jej doručenia ústavnému súdu (23. januára 2008) sa vec nachádzala na krajskom súde z dôvodu rozhodovania o miestnej príslušnosti okresného súdu, a to od 27. novembra 2007.

Sťažovateľka namietala prietahy v konaní okresného súdu, ktorý vo veci samej v čase podania sťažnosti už nekonal. Z uvedeného dôvodu okresný súd už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvňovať priebeh namietaného konania ani spôsobovať prietahy v ňom. Sťažnosť sťažovateľky bolo preto potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (m. m. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 24/06).

Ústavný súd konštatuje, že vo všeobecnosti samotnú dĺžku riešenia otázky miestnej príslušnosti okresných súdov na konanie o žalobnom návrhu sťažovateľky namiesto jeho meritórneho prerokovania možno považovať za neprimerane dlhú. Avšak v postupe okresného súdu nie je možné vidieť zbytočné prietahy pri posudzovaní otázky svojej miestnej príslušnosti a následnom postupe. Okresný súd správne posúdil nedostatok svojej miestnej príslušnosti a vec obratom postúpil súdu miestne príslušnému a po spätnom postúpení veci z tohto súdu obratom predložil vec krajskému súdu na rozhodnutie o spornej otázke miestnej príslušnosti.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľky (priznanie primeraného finančného zadosťučinenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2008